

HIREK

0000

Szünidő a tanyákon

(Saját tudósítónktól.) Nyolc óra negyvenet mutat a kerek vasúti óra fehér zománc-lapján a nagy mutató, a harmadik sín párról indul Pest felé a személyvonat. Az egyik harmadcsztályú kupéban foglalok helyet, néhány apró szegedi fiúval és leánnyal együtt, akikről megtudom, hogy a tanyára mennek, mert ők is a szünidei gyermektelephez tartoznak és csak elmaradt részei a már kint levőknek. Elég rövid az út, bár a „masina“ mindenütt megáll. Egy nagy fejű buksi, tenyeres lurkó becézve simogatja a sárga keményfa padot, nevetésre nyílik a szája s a repedésen keresztül kivillan hófehér foga — először ül a vasuton.

Amint előtűnik a *Felsőtanya* délőrási állomás, az apróságok felugrálnak, egymást lökdösve lépkednek le a magas lépcsőn, egyikük-másikuk elbukik a nagyüzemi kavicsos, de máris talpra áll és fut a nap hevétől átizzott forró homokban.

A nagy templom mögött van a Központi iskola, hol már üresek a tantermek, szünetel az előadás s bár az udvaron toll, egészen bent vagyunk a házban, még mindig sehol senki, mintha magára hagyták volna a fahérra meszelt faházat. De könn a hosszú kerten végig csendül a gyerek lármá, kacaj, már messziről kivehető a fák tetején is bravúrosan működő „városi gyerek“. Barack szüretre érkezünk, nagy fonott kosarakba szedik a szépen őrett kajszin barackot, a nagyobb fiúk a fán, a kisebbek a fa alatt, a gyerekek maszatolnak, mezitláb vannak, jóízűen esznek, mintha szigorúan betartanák az iskolában tanult parancsolatot: „ne kösd be annak száját, aki nyomtat“.

Lóky József igazgató egy szempillantásra leparancsolja őket a fáról, a szedők összegyűjtik a gyümölcsöt, bemennek a belső szobába mosakodni, tisztálkodni. A leányok a homokban játszanak süti-főzést; apró sörös üvegek pléhfedőlapjával készítik a jobbnál-jobb süteményt és bájos, naiv gyerekséggel töltik el az időt a nagy terebélyes tölgy tövében, mely kinevezett bolt. Nyolctíz éves leánykák mamákká lesznek s piszkos kendőbe bugyolált fadarabot ringatnak kezökben, altatódalt dudolászva. Az igazgató beszólítja őket a nagyterembe, hol csak hamar ötvenen felüli ványadt, vértelen apró gyerekek tömörül össze. Örömpesve tisztogatják legjobb ruháikat, kis leányok vékony perkal szoknyájukat, kék karton kötényüket vigyázva, óvatosan maguk alá szorítják, amint leülnek a frissen letörölt keményfapadokra s hallkan diskurálni kezdenek. Szegény emberek gyerekei, akik áldozatkész emberek jóvoltából ide kerültek, hogy a szünidőt homokos vidéken, friss, jó levegőn töltsék el s jobb táplálékhoz jussanak a szünidei telepeken, mint amilyenben odahaza van részük télen, ha szülőik nem jutnak munkához.

Azután ebédre teritnek a folyondárral befutott verandán, az ifjú gyereklad mihán lát hozzá, hogy súlytöbblettel álljon ismét ménték alá, ha a nyár elmúlása után ismét vissza hozzák őket a városba — a szegénységbe.

— **A szegedi választás.** Nagy megelégedést keltett városszerte az az egyhangú megállapodás, mely *Rósa Izsó dr.* nevét tűzte a szegedi választási harc legimpozánsabb tömegének zászlójára. A nemzeti munkapárt óhajításával szemben aligha fog más kívánság szóhoz jutni. Kitént ez már az előkészítő munkálatoknál, melyek arról tettek bizonyosságot, hogy a városban létező másféle pártállású választók szívesen léptetnének ugyan fel ellenjelöltet, de egyetlen alkalmas

vezetőegyénségük nincs, akinek személye a legparányibb reményt nyújthatná a sikerhez. Sem a függetlenségi párt, sem a Katholikus Kör nem tudott megállapodni jelöltjének személyében. Joggal lehet tehát azt mondani, hogy *Rósa Izsó dr.* nem a legtöbb reményre jogosító, hanem az egyetlen komoly jelöltje Szeged közönségének.

— **A király Ischlbe utazott.** Bécsi tudósítónk jelenti: A király ma reggel nyolc óra 35 perckor a penzingi pályaudvarról Ischlbe utazott. Az udvari kíséret egy része a királlyal együtt szállt a vonatra, a másik része, ezek között *Seidl dr.* udvari plébános pedig a külön vonatra már a nyugati pályaudvaron ült fel. A király előreláthatólag szeptember 8-ig vagy 9-ig marad Ischlben, ahonnan azután Schönbrunnba tér vissza.

— **Az új: pénzes albán jelölt.** Wied herceg még Durazzóban van és Brüsszelben már jelölték az *utódját*. Egy brüsszeli újság jelentése szerint *Bonaparte Roland* herceg az Avenue Louiseon levő lakásából összehívatta bonapartist barátjait és a *jóbarátok jelölték őt az albán trónra*. A dolog egy kicsit tréfás lenne, de még nagyon komoly dolog van mögötte. Az első három: *pénz, pénz, pénz*. A negyedik: *a hármastól, amely Olaszországgal együtt erősen támogatná a Bonaparte herceg jelöltségét*. Ez az, ami a tréfát lemossa a dolog ábrázatáról. Bonaparte herceg tudvalevően a montekarlói játékbank bérletjének, *Monsieur Blanc*-nak a leányát vette el, a leányát és a vagyonát. *Száz millióra becsülik a herceg pénzét*: olyan hatalmas eszköz, amellyel az összes mirditákat, malisszordokat, kis és nagy Prenk Bib Dodákat, a fölkelőkkel együtt zsebvagná. Illetve a pénzt az ő zsebébe vágná. Az arany esengése olyan zene lenne az albán hegyek közt, amely egy táncra perdítené a fölkelőket, a nacionalistákat, Eszszad pasát, Olaszországot és Európát. Bonaparte herceg egyébként nagy műbarát, amire telik neki könnyen és hű ember, ami napoleoni származás és száz millió mellett szintén jogosult dolog. Hírsága legutóbb némi kielégülést kapott: *Napoleon Viktor* herceg a *császári fenség*, *Son Altesse Imperiale* címet adta neki. A jelölés tehát megtörtént. *Son Altesse Imperiale* trónra akar kerülni és ha Vilmos fejedelem csakugyan megunja a durazzói operettet, akkor következhetik egy nemes Roland-ének. *I. Roland mbret*: egészen jól hangzanék és egy kis francia ízt adna az operettnak, amely ugysem tökéletes francia szellem nélkül. Hogy Bécsben mit szólnak a brüsszeli jelöléshez, az persze más. Lehet, hogy nem táncolnak hozzá.

— **A miniszterelnök és a munkanélküliek segélyezése.** *Kecskemétről* jelentik: *Tisza István* gróf miniszterelnök leiratot intézett Kecskemét város tanácsához a munkanélküliek segélyezése ügyében hozott és az eléje terjesztett közgyűlési határozatra. A miniszterelnöki leirat szóról-szóra ez:

A város közönségének április 30-án tartott közgyűléséből 16.060. sz. alatt került felterjesztésre biztosíthatom a város közönségét, hogy a kormány a jelenlegi ipari pangás okozta bajokkal s ezek között a munkanélküliség nehéz problémájával is a legodaadóbb igyekezettel foglalkozik s a maga részéről *megragad minden alkalmat a munkanélküliek szenvedésének enyhítésére s a kereseti viszonyok megjavítására*.

A város közönsége által felvetett azon eszmére vonatkozólag azonban, miszerint a

munkanélküliek segélyezése biztosítási alapon rendeztessék, meg kell jegyeznem, hogy e nagy szociális problémának nehéz volta épen a kockázatok kiszámíthatatlan voltában és egyenlőtlen elosztásában rejlik, amelynél fogva jóformán elháríthatatlan akadályok tornyosulnak a biztosítási alapon való rendezése elé. Más fejlettebb viszonyokkal bíró államok tapasztalata mutatja, hogy épen ez a feladat alapiában támadja meg olykor a legtökeerősebb munkásjóléti intézmény anyagi erejét is.

— **Orosz tartalékosok bent maradnak Szentpétervárról** jelentik: A hadügyminiszter utasítására a tartalékosok fegyvergyakorlatát, amelyre mintegy 650.000 tartalékost hívtak be, október elsejéig meghosszabbítják.

— **Rablógyilkosság Szentmihálytelken.** Mint annak idején megírtuk, június 10-én atól értesítették a szegedi rendőrséget, hogy Szentmihálytelken a Tisza partján egy holttestet találtak. *Borbola Jenő dr.* ügyeletes kapitány és *Léderer Dezső dr.* kerületi orvos mentek ki a helyszínre. A holttesten *nem találtak külső sérülést* és így büntényre nem is következtek. Miután a holttest a gyalai területen feküdt, a szegedi rendőrség jelentést tett az esetről a szőregi csendőrségnek, hogy a további nyomozást, a személyazonosság megállapítását a csendőrség végezze. A nyomozás eleinte csak a személyazonosság kiderítésére terjedt ki, de később olyan jelek mutatkoztak, melyek büntényre engedtek következtetni. A nagykikindai ügyészség ugyanis elrendelte a holttest fölboncolását, melyet Gyálán végre is hajtottak. A boncolás megállapította, hogy a *szerecsélen embert kópia eszközzel febesültták, majd a vízbe fojtották*. Sikert a holttest személyazonosságát is megállapítani: *Boár Andrea* 49 éves nazarénus vallású földművelő volt az áldozat, aki abban az időben Szentmihálytelken keresett munkát. A csendőrök most már Szentmihályteleken, Gyálán és Szőregen folytatták a nyomozást. *Tanács József* szentmihályteleki gazdánál ebben az időben dolgozott egy *Dani Mihály* nevű 28 éves horgosi legény, aki a holttest fölfedezése után eltűnt Szentmihálytelekről. Bizonyosnak látszott, hogy az ismeretlen kalauz *Dani Mihály* lehetett. Hosszas hajsza után sikerült a csendőrségnek a horgosi tanyák között *Dani Mihályt* elfogni. Az elvetemült legény eleinte mindent tagadott, de később a bizonyítékok súlya alatt beismerő vallomást tett. A csendőrök ugyanis megtalálták a legénynél Boár Andrea cipőjét és fehérneműt. *Dani Mihályt* ezek után átadták a nagykikindai ügyészségnek.

— **Élet a partfürdőn.** Julius hónapja meghozta az igazi nyári meleget és pezsdülő életet varázsolt az újszegedi partfürdőre. Két hűvös és barátságtalan nyár után a közönség valósággal ujjongva üdvözlö a fürdőszézőnt, mely minden sportszerető embernek lehetővé teszi, hogy szórakozást keressen a Tisza mentén. Csónakázás, uszás, tornázás, vitorlázás, napfürdés örömeiben válogathat a boldog benszülött halandó. A partfürdő nagyszerű jelentősége folyton fokozódó látogatottságában nyer kifejezést. Délelőtt és délután csak egy rajzik odakint a porondon a színes fürdőruhák tömege és ugyan csak korán künn kell lennie annak, aki még vetkőző kabint akar kapni. Az átkelés csónakokon történik, ami meglehetősen lassan megy; nagy kár, hogy a partfürdő vezetősége nem képes párhuzamosan közlekedő moterosónakjاراتokat beállítani, aminek kétségkívül az utóbbi időben bekövetkezett veszteségek az okai. Nagyban megkönnyítené a közlekedést, ha az újszegedi villamost meghosszabbítanák a temesvári köruton át.